

[Tredje næstformand]

Grove: spm. nr. 116 og 119
 Camre: spm. nr. 117
 Burgdorf: spm. nr. 120
 Ninna Pedersen: spm. nr. 122
 Rahbæk Møller: spm. nr. 131
 Marianne Bentsen-Pedersen: spm. nr. 133
 Ib Christensen: spm. nr. 134 og 138
 Poulsaard: spm. nr. 136
 Alfred Hansen: spm. nr. 137
 Mølgaard: spm. nr. 142
 Hanne Engberg: spm. nr. 150
 Henning Andersen: spm. nr. 153
 Steen Folke: spm. nr. 154
 Bertel Haarder: spm. nr. 155
 Ellemann-Jensen: spm. nr. 169 og 173
 Maisted: spm. nr. 172

Spm. nr. 93

Til *industriministeren* (20/10 81) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Deler ministeren den opfattelse, at industrivirksomheder med statslig deltagelse bør kunne benytte denne statslige deltagelse som en parameter i konkurrencen med virksomheder, der er ejede af private, herunder medarbejdere, fonde, forbrugere, leverandører o.a.?«

Begrundelse

Industrirådet har karakteriseret statens engagement som konkurrenceforvridende, og energiministeren har udtrykkeligt fremhævet de konkurrencefordele, som statslig deltagelse efter hans opfattelse medfører. Spørgsmålet er principielt industripolitisk og stiles derfor til den minister, under hvis fagområde industrien ligger.

Besvarelse (9/11 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

I henhold til en række erhvervspolitiske foranstaltninger stilles der fra statens side kapital til rådighed for erhvervslivet i form af lån og tilskud til private virksomheder og i enkelte tilfælde også som indskud af ansvarlig kapital. Disse ordninger er iværksat for at fremme særlige erhvervspolitiske formål, f. eks. etablering eller modernisering af mindre virksomheder, produktudvikling, eksportfremstød, udvikling af erhvervsmæssigt svagt stillede egne af landet etc. Den form

for statslig medfinansiering, der anvendes i de enkelte ordninger, vælges under hensyn til, hvad der er mest hensigtsmæssigt for opfyldelsen af de for ordningerne fastsatte mål. Uanset den anvendte finansieringsform lægges der vægt på, at ordningerne administreres således, at konkurrenceforvridninger over for andre virksomheder undgås. I de tilfælde, hvor der er fare for at skabe overkapacitet inden for en branche eller et område, er man derfor meget tilbageholdende med at yde bistand.

Det er i øvrigt karakteristisk for dansk erhvervspolitik, at offentlige midler spiller en meget beskeden rolle i den samlede erhvervsfinansiering og normalt kun sættes ind på opgaver, til hvis løsning der har vist sig et særligt behov for en samfundsmæssig medvirken. I overensstemmelse hermed ydes den offentlige bistand normalt efter princippet »hjælp til selvhjælp«.

Det er korrekt, at forskellige former for statslig medvirken på visse markeder eller i visse sammenhænge kan være en konkurrencemæssig fordel eller en direkte betingelse for en vares afsætning. Det drejer sig dog ikke i første række om statslig medvirken ved finansieringen, men om f. eks. krav om statslig kvalitetskontrol, udenlandske offentlige køberes ønske om referencer fra danske myndigheder vedrørende deres erfaringer som brugere af danske eksportvarer etc. På samme måde vil en eventuel direkte statslig deltagelse i et selskab kunne være af markedsføringsmæssig værdi for dette selskab. Især på eksportmarkedet, og hvor kundekredsen, sådan som det i meget høj grad er tilfældet inden for energisektoren, samtidig er offentlige instanser, kan statslig deltagelse være af væsentlig betydning.

Jeg finder ikke, at der er grund til at frygte, at det samarbejde, der under forskellige former finder sted mellem staten og dansk erhvervsliv, vil kunne påvirke konkurrencen mellem vore virksomheder på uheldig måde.

Spm. nr. 110

Til *miljøministeren* (22/10 81) af:

Margrete Auken (SF):

»Er det med ministerens samtykke, at miljøstyrelsen vil have hemmeligholdt forskningsresultater opnået på universiteterne i op